

Møde af Delegerede fra Landbosforeningerne.

J Henhold til den ved Landmandsforsamlingen i Aarhus vedtagne Ordning for de fremtidige større Landmandsmøder udsendte Landhusholdningsforeningens i Marts d. Aar en Opfordring til Landbosforeningerne om at lade sig repræsentere af 1—2 Delegerede ved et Møde paa Landbohøjskolen d. 12te og 13de Juni for at forberede det næste Landmandsmøde. Fra 41 Foreninger mødte 59 Delegerede, der under Lehnsgreve Holstein—Holsteinborgs Forsæde drøftede og tog Beslutning angaaende følgende af Landhusholdningsforeningens Præsidium forelagte og motiverede Punkter:

1. Tiden og Stedet for det Landmandsmøde, der vil blive at afholde efter Mødet i Kjøbenhavn 1869.
2. Valg af 3 Mænd til Bestyrelsen for Mødet i Kjøbenhavn.
3. Valg af Præsident og Vicepræsident for dette Møde.
4. Dyrskuet's Ordning og Valg af Dommere til dette Møde.

1. Tiden og Stedet for næste Møde. Landh.=Selskabet havde i saa Henseende rettet Forespørgsler til de Øier, der særlig mentes at maatte kunne komme i Betragtning, navnlig til Rolding, Randers, Nykjøbing og Viborg. Fra de 3 førstnævnte var der modtaget meget imødekommende Svar med nærmere Opgivelse af de Lokalteter, som de mente at kunne stille til et eventuelt Landmandsmødes Raadighed.

Ved Valget af Tiden yttrede et Medlem Tvivl om, hvorvidt

Delegeretforsamlingen havde Myndighed til at fastsætte denne, da der ved den i Aarhus vedtagne Beslutning kun var givet Delegeretmødet Ret til at vælge Stedet; da imidlertid Valget af Stedet efter faldne Udtalelser for en Del vilde betinges af hvilket Aar Mødet skulde afholdes, da desuden selve Landmandsmøderne maatte ansees for at være et ligesaa uheldigt Forum for Valget af Tid som af Sted, idet begge Valg saa let vilde prægives Tilfældigheder, og da det endelig, navnlig naar Møderne skulde afholdes i en af de mindre Byer, maatte være særdeles ønskeligt ja tildels nødvendigt, for denne allerede flere Aar forud at vide, hvad Tid Mødet kunde ventes, og i hvilket Maal derfor de mangfoldige og mangesidige Forberedelser, som et slikt Møde krævede, skulde paastyndes, — saa maatte det ansees for rigtigst allerede her samtidig med og forud for Valget af Sted at bestemme Tiden. Stemningen var i saa Henseende afgjort for at lade 3 Aar hengaa efter Mødet i Kjøbenhavn, thi foruden de ved tidligere Lejligheder fremførte Grunde for at afholde Møderne hvert 3die Aar istedetfor hvert 2det, nemlig at Møderne nu ere bleve saa store og umfangsrige, at de stille meget store Krav baade til den offentlige og private Hjælp, baade til Tid, Kræfter og Penge, blev det desuden fremhævet, at et Forløb af 3 Aar mellem Møderne maatte ansees for meget heldig, da de præmierede yngre Dyr da vilde være fuldt udviklede, og de præmierede ældre Dyr vilde kunne vise deres Afkom. Svenskerne havde ogsaa nu forandret deres hyppige (aarlige) store Landmandsmøder til hvert 2det Aar, og den stedse forøgede Samfærdsel mellem svenske og danske Landmænd, og det Ønskelige i at de besøgte hinandens Møder, talte ogsaa for, at man ikke gjorde Møderne saa hyppige i hvert af Landene, at man derved afholdtes fra at besøge det andet Lands. Da Mødet i Kjøbenhavn til næste Aar maatte antages at ville blive stort, indholdsrigt og meget interessant, vilde det tillige være tvivlsomt, hvorvidt allerede 2 Aar derefter Interessens for en nogenlunde rigelig Deltagelse i et mindre Provindsmøde vilde være tilstede i tilstrækkeligt Maal, og det maatte derfor,

uden at noget bestemt for senere Møder derved skulde ansees for fastslaaet, være ønskeligt, at det næste Møde først afholdtes 1872. Dette vedtoges da ogsaa fluttelig enstemmig.

Forhandlingerne om Stedet drejede sig navnlig om Valget mellem Jylland og Djerne, for hvis Bedkommende der som nævnt forelaa en Indbydelse fra Nykjøbing paa Falfster. For Jyllands Bedkommende blev gjort gjældende, at da Dyrskuerne maatte betragtes som noget af det vigtigste og nyttigste ved Landmandsmøderne, og da Husdyravlens indtog en saa væsentlig Plads i det jydsk Landbrug og netop var i en saa kjendelig god Udvikling, vilde der, ved at man bestemte det første Møde efter Kjøbenhavnsrådet til ogsaa at holdes paa Djerne, hvor sikkert meget lidt af det jydsk Kvæg paa Grund af de store med Forsendelsen forbundne Besværligheder vilde give Møde, hengaa altfor lang Tid, inden det næste Møde kunde holdes i Jylland. Møderne burde veksle, saa at hver andet holdtes paa Djerne, hverandet i Jylland, og der var store Egne i Jylland, i hvilke Kvægvælden spillede en overordentlig vigtig Rolle, nemlig Thy, Mors og Vestjylland, der hidindtil havde været ligesaa stedmoderlig behandlede med Hensyn til de større Landmandsmøders Afholdelse som Lolland og Falfster. Herimod blev indvendt, dels at Mødet i Aalborg maatte betragtes som et Møde for hele Limfjordspartiet og altsaa ogsaa for Thy og Mors, dels at disse Egne netop havde været stærkt repræsenterede paa Mødet i Aarhus og hjemført en Mængde Præmier derfra, medens Djerne kun vare mødte meget sparsomt, dels endelig, at med Undtagelse af Mødet i Odense 1863, havde alle Møderne siden Kjøbenhavnsrådet 1852 været afholdte i Nørre- og Sønderjylland, nemlig i Flensborg, Aalborg, Haderslev, Horsens og Aarhus. Endvidere maatte der særlig tale for at vælge Lolland-Falfster, at dette Stift endnu ikke havde seet noget af de store Landmandsmøder inden sine Grændser, skjøndt det ofte havde været omtalt at henlægge et Møde dertil, og at denne af Naturen rige og frugtbare Provinds dog ogsaa maatte siges at have Krav paa at blive delagtiggjort i det vækkende, belærende

og beaandende, der for en Egn er i at have et af de store Landmandsmøder i sin Midte; og var man først enig om at vælge Lolland-Falster, da kunde der neppe være Tale om andre Byer end Nykjøbing, hvorfra der forelaa en særdeles imødekommende Indbydelse, og hvortil der i Aaret 1872 maatte ventes baade tilføes og tillands at føre saa fortrinlige Kommunikationsmidler som nogensteds. Jernbanen dertil vilde saaledes rimeligvis være færdig, og ved at ogsaa de jydskt Baner blive færdige, saa at man let kunde samle Dyrene derfra til et enkelt eller nogle saa Udfibningssteder og derfra direkte overføre dem til Nykjøbing, vilde man undgaa at omlade dem to Gange. Desuden er det baade en smuk, venlig og veldyrket Egn, der endnu kun er lidt kjendt af Landmændene i andre Egne af Landet, og de vilde ikke blot der have Lejlighed til at see den glædelige Udvikling og Fremgang, som Fæstes Overgang til Selvejendom eller Arvefæste have foraarsaget, men de vilde ogsaa netop i Nykjøbings umiddelbare Nærhed finde det interessante og fortrinlige Agerbrug, der vel nok med Rette kan sættes som et af de bedste heri Landet. Vel vilde Nykjøbing være den mindste By, hvori hidtil noget Landmandsmøde var blevet afholdt, men ved Beboernes gjæstvenlige Beredvillighed, hvorom der kunde gives Tilfagn, og ved at de Besøgende begrændsede deres Fordringer, vilde Byen med den nærmeste Omegn nok kunne være istand til at modtage en ligesaa talrig Forsamling som f. Ex. den i Odense, og en større vilde der dog neppe kunne ventes af Hensyn til den noget affides Beliggenhed; vel forøgedes de Besøgendes Antal ved, at undertiden Damer og Børn følge med til disse Møder, men paa den anden Side var der mange Medlemmer, som kun for en enkelt Dag overværede Møderne, og navnlig et meget stort Antal, der ej havde deres Hjem længere borte fra Møderne, end at de derfra daglig kunde besøge disse. Efter at derfor først et Forslag om at opsætte Balget af Stedet til Delegeretmødet 1871, fordi det da bedre vilde kunne sees, om Jernbanen til Nykjøbing, hvis Fuldbendelse for mange vilde være en nødvendig Betingelse for

at stemme for denne By, vilde blive færdig inden Mødet, var forkastet med 33 Stemmer mod 7, dels fordi det vilde være en Afvigelse fra den nye, i Aarhusmødet fattede Beslutning om Ordning af de fremtidige Møder, og dels fordi det især for en mindre By vilde være absolut nødvendigt flere Aar forud at kunne forberede sig til Mødet, vedtoges det endelig med 37 Stemmer mod 7 at vælge Nykjøbing til Mødestedet 1872.

2. Ved Valget af 3 Mænd til Bestyrelsen for Mødet i Kjøbenhavn valgtes Professor Børgensen med 52 Stemmer, Kjøbenhavns Overpræsident, Gehejmerraad Bræstrup (52 St.) og Lehnsgreve Moltke-Bregentved (34 St.); derefter havde Baron Zytphen Adeler 15 St. og Etatsraad Tesdorpf 14 St. (han havde forud frabedet sig Valg saavel hertil som til Vicepræsident, hvortil han ogsaa var bragt i Forslag).

3. Til Præsident for Kjøbenhavnsmødet valgtes enstemmig Lehnsgreve Holstein-Holsteinborg og til Vicepræsident valgtes Kammerherre Sehestedt-Zuel til Naunholt ved bundet Valg, da det første Valg ikke havde givet absolut Stemmesflerhed, mellem ham og Kammerherre Steel, der forinden Omvalget havde bedet de Delegerede samle Stemmerne om Sehestedt-Zuel.

4. Angaaende Dyrskuet's Ordning ved det forestaaende Møde i Kjøbenhavn forelagde Præsidenten Landhusholdningssekskabets Forslag med Hensyn til Klasseinddelingen af Dyrene; denne stemmede i det Væsentlige med Planen for Mødet i Aarhus og findes anført nedenunder ved Valget af Dommere dertil. Der yttredes Ønske om, at Bedømmelses-Komiteerne skulde stilles saa frit som muligt med Hensyn til de enkelte Klassers Underafdelinger; Principerne burde vel fremsættes som en Vejledning for Komiteerne, men ikke fastslaaes som ufravigelige. Dette vedtoges af Forsamlingen

En meget stor Vanskelighed ved Dyrskuerne er de talrige Udeblivelser; ved Mødet i Aarhus var af 617 Mænd meldt 919 Dyr, hvoriblandt 19 Samlinger af Malkekvæg; men der

mødte kun 368 Mænd med 616 Dyr, hvoraf kun 11 Samlinger Malfekvæg; ligesaa var af 15 mældte unge Tyre kun mødt 7. Denne Udebliven tager ikke blot Synet bort selv fra det bedst ordnede Dyrskue, men den bliver tillige økonomisk for-
dærlig, især hvis man, som der af Landhusholdningssekskabets Bestyrelse erklæredes at være paatænkt, vilde indrette et saakaldet fast Dyrskue med luffede og bedækkede Bøge, saaledes som det bruges i England, og som det ogsaa saaes ved Landmandsmødet i Malmø 1865. Da vilde det neppe kunne undgaaes, at man søgte at afværge denne altfor hyppige Udeblivelse ved at lade Udstilleren betale Indskrivningspenge ved Dyrrets Anmeldelse; jo højere man satte disse Indskrivningspenge desto flere vilde man være paa, at de anmeldte Dyr ej udeblev, men da Rejsen til Møderne ad Søvejen i uheldigt Vejr vilde gøre det misligt for Udstillerne at affende deres anmeldte rimeligvis bedste Dyr, saa burde Indskrivningspengene ikke være saa høje, at Tabet af dem ved en saadan ufrivillig Udeblivelse kunde hvile trykkende paa Udstillerne og hærme de virkelig mente Anmeldelser. Fra alle Sider erkjendtes det Ønskelige i at kunne indrette Dyrskuet efter Bøgesystemet, men da Besøget, navnlig naar Møderne holdes i de mindre Byer, neppe vilde dække de store dermed forbundne Udgifter, maatte man enten have Understøttelse af Staten, saaledes som i Sverig, eller ogsaa maatte der stilles Opfordring derom til de større Jordbrugere, hvilket sikkert ikke vilde vise sig frugtesløst.

Fra enkelte Sider udtaltes det Ønskelige i, at Bedømmelsen af Dyrene i Righed med den af Redskaberne kunde finde Sted inden Mødet, da Dommerne ellers for en Del vilde forhindres i at deltage i Forhandlingerne; dette maatte imidlertid af andre Grunde betragtes som utilraadeligt, thi dels vilde Kommunikationsmidlerne, der i Reglen ordnes for de Besøgende med Hensyn til Mødets Åbningsdag, neppe tillige passe for Forsendelsen af Dyrene 1—2 Dage forud, navnlig fra længere fraliggende Egne, og man burde dog bestræbe sig for at gøre Skuet almindeligt og ikke for lokalt, dels ville Udstillerne ofte

gjerne følge med deres Dyr og altsaa derved holdes længere borte fra deres Hjem, og endelig vilde man enten blive nødsaget til at holde Dyrene i mindst 4—5 Dage paa Udstillingsstedet, hvorved man ikke blot fik Udgifterne ved Opholdet forøgede og mistede Brugen af dem i en mer end almindelig lang Tid, men hvorved de tillige vilde tabe i Huld og Udseende, eller man maatte indskrænke Dyrskuet til den første eller de 2 første Dage af Mødet, hvilket vilde være uheldigt, da netop Dyrskuet er dettes Glanspunkt, og Mødet derfor vilde tabe i Interesse i de sidste Dage. Derimod syntes det at maatte være heldigt, den 1ste Mødedag, da Forhandlingerne, der iøvrigt vist vilde faae en underordnet Betydning ved Kjøbenhavnsmødet, i Reglen drejer sig om mere formelle Ting, at bedømme Dyrene og derefter holde dem udstillede i 2 Dage. Ogsaa paa selve Bedømmelsesdagen burde Ikke-Dommere kunne faae Udgang til Dyrskuepladsen mod en særlig Betaling og naturligvis kun paa en saadan Maade, at Dommerne fuldt uhindrede kunde røgte deres Hverv. Præmieskiltene burde ikke paahænges Dyrene før den sidste Dag, og altsaa Bedømmelsens Resultat først da komme til Offentlighedens Kundskab, dels fordi der burde gives Ikke-Dommere Lejlighed til, upaavirkede af Dommernes Resultat, at fælde Dom over Dyrene, dels fordi det vilde gjøre det lettere at holde alle, ogsaa de ikke-præmierede, Dyr tilbage, hvilket, hvor ubehageligt det end af flere Grunde maatte være for Udstillerne, dog maatte ansees for nødvendigt, da ellers Kontrollen med Bedømmelsen og Parallellen mellem Dyrene vilde falde bort for de Besøgende.

Om den her berørte Side af Dyrskuets Ordning fattedes ingen Beslutning, da man, efter at Dnsterne i saa Henseende vare komne frem, mente at burde give Komiteen nogenlunde frie Hænder ved den endelige Ordning.

Efterat ogsaa nogle mindre Punkter angaaende Dyrenes Klassifikation vare afgjorte paa en lignende Maade, idet der blev udtalt Dnsket om, at der ingen Klasse skulde være for unge Tyre, og at Kvier kun burde præmieres i Sam-

lignerne af Køer og Kvier, samt at Klassen for Hingste under 4 Aar skulde udgaa, og at Klassen for blandede Racer af Faar og Svin ligeledes skulde udgaa, — udspandt der sig en livlig Diskussion om, hvorvidt der i Samlingen af Malkekvæg skulde fordres, at ikke blot Køerne og Kvierne, men ogsaa den hver Samling ledsagende Tyr skulde være selvtillagt og selvopdrættet eller ikke. Paa den ene Side gjordes gjældende, at enten burde Tyren være selvtillagt og selvopdrættet, for at Udstilleren kunde vise, at han ligesaa godt forstod at opdrætte Tyresom Kviekalve, eller ogsaa burde Tyrene, hvis de vare indkjøbte og altsaa ikke paa samme Maade som Samlingerne af Køer og Kvier kunde vidne om Udstillereus Dngtighed som Opdrætter, udstydes af disse Samlinger og henvises til Klassen for enkelte Tyre. Paa den anden Side fastholdt man, at hos de Opdrættere, der lægge Vægt paa en stærk, kraftig og ikke forfinet Besætning med en vel udviklet Malkeevne, vilde en Indblanding af fremmed Blod være absolut nødvendig, og at det vilde være høist urigtigt at vrage en Tyr fra en fremmed Besætning, der var opdrættet med stor Omhu, og som iøvrigt egnede sig til at bringe friskt Blod ind i ens egen Besætning. Saadanne 2 Besætninger maatte ganske vist have samme Karakter, men man burde dog, naar man fremstillede en sliq Samling, møde netop med de Han- og Hundyr, hvorpaa Kvægstammens Forædling og Forbedring var baseret, følgelig ogsaa med den Tyr, man maatte betragte som sin Hovedtyr, og det kunde da let hændes, at dette netop var en fremmed, men for Kvægstammens Udvikling netop særlig god Tyr. Navnlig i alle mindre Besætninger vilde det være i høj Grad misligt ved en sliq Bestemmelse at fremtvinge saa nært Slægtskab, som Fordringen om selvtillagte og selvopdrættede Tyre snart vilde medføre. Da Meningerne i dette Punkt stode skarpt mod hinanden, blev det væsentlig overdraget den Komite, bestaaende af Kammerraad Andersen, Forpagter Heide, Etatsraad Tesdorpf, Kammerraaderne Erichsen og Neergaard (til Dovergaard), Professor Jørgensen og Dyrlæge Fenger, der valgtes ved Mødet om Fredagen for indtil Lørdagsmødet

at foreslaa Dyrskuet's endelige Ordning og Valget af Dommere, at afgjøre det her omhandlede Punkt, og dennes Forslag om, at der kun skulde fordres, at Dyren, der mødte i Samlingerne, var selvtillagt og ikke tillige selvopdrættet, vedtoges med 27 Stemmer mod 7.

Den samme Komite havde ogsaa drøftet Spørgsmaalet, om der allerede ved dette Møde kunde være Anledning til at præmiere Samlinger af Rjødqvæg, men der var fra flere Sider udtalt, at dette vilde være unyttigt, da de Stammer af Rjød-racen, man flere Steder var ifærd med at danne, endnu ikke vare naaede saa vidt, at de kunde udstille Samlinger. Derimod blev der blandt „Fede Dyr til Slagtning“ indført en Klasse for Stude og Kvier indtil 3 Aar.

I det af Landhusholdningssekselskabets Bestyrelse forelagte Udkast til Dyrenes Klassifikation fandtes en Klasse for udenlandske Racer. Det maatte heraf formodes at være Hensigten at aabne Dyrskuet for Udlandet; dette var meget ønskeligt, da man ellers strengt taget maatte udelukke Slesvigerne, og da kun ogsaa derved det svenske navnlig skaanske Kvæg, hvorefter man vidste at der vilde møde en Del, kunde faae Plads paa Dyrskuet. Smidlertid var det en saa væsentlig Principforandring fra de foregaaende Landmandsmøder, at den, hvor ønskelig den end var, burde tydelig accentueres, og for tillige desto stærkere at henlede Opmærksomheden derpaa, foresloges det, at Mødet skulde kaldes internationalt. Dette vilde vel lyde stort, men dels paa Grund af Kjøbenhavns Beliggenhed, hvor vi nærmest maatte vente at see de 3 nordiske Rigers Kvægracer repræsenterede paa eet Sted, dels paa Grund af, at Landhusholdningssekselskabets Hundredeaarsfest vilde falde sammen med Landmandsmødet, maatte vi nok kunne gaa noget ud over det almindelige Omfang for vore Landmandsmøder. Der fremførtes tillige, at vi desuden ere blevene mere og mere fortrolige med de fremmede Racer og erkjende, at vi med Fordel kunne drage Nytte af disse, efterat vort Agerbrug, der jo er Husdyrbrugets Bærer, udvikler sig saa kjendeligt. Det vilde derfor

ikke være uvæsentligt, om vi i de Indbydelsler, som vi sende til England og Skotland, allerede ved Navnet kunde stemple vort Dyrstue som internationalt, thi vel vilde de Præmier, som vi kunde byde, neppe i og for sig foranledige de engelske Kvægopdrættere til at sende deres Dyr herved, selv om vi belagde de enkelte Klasser, hvori de kunde konkurrere, med gode Præmier og begrænsede Underafdelingernes Antal, men det, der ogsaa væsentlig skulde lokke dem hid, vilde være, om der her var Udsigt til, at de kunde finde et Marked for deres hidsendte fortrinlige Tillægsdyr; det var dette, der gjorde deres Deltagelse i Hamburgs internationale Dyrstue 1863 saa omfangsrig, og om vi naturligvis hverken kunde vente eller gjøre Fordring paa at sammenligne vort Dyrstue med det i Hamburg, der netop paa Grund af det store Opland og Marked for Tillægskvæg, maatte blive stærkt besøgt, saa kunde vi dog maaske nok ved en klar og hensigtsmæssig Anmeldelse af vort Dyrstue som internationalt bevirke, at en Del udenlandsk og ved et fornuftigt Brug som Tillægsdyr nyttigt Kvæg fandt Vejen til Kjøbenhavn til næste Aar.

Herimod blev stærkt gjort gjældende, at Benævnelsen „international“ prætenderede noget langt mere end det, vi egentlig tilsigtede eller kunde byde, thi efter den almindelige Opfattelse af dette Begreb fordredes saa at sige en Ligestilling med Hensyn til de udsatte Præmier for de forskjellige Landes repræsenterede Kvægstammer; Dyrstuet i Paris 1856 var saaledes et internationalt Skue, men der fik ogsaa hver Klasse en Mængde Præmier; vi vilde blot berede os Ydmængelser ved at bruge dette Navn, og vi kunde jo iøvrigt lige godt og indtrængende gennem udenlandske Landbrugsfæltskaber og Aviser gjøre bekjendt, at vi ved Dyrstuet til næste Aar ogsaa præmierede udenlandsk Kvæg, Faar og Svin. — Da de ulige Meninger angaaende dette Punkt stode bestemt overfor hinanden, blev det ved Afstemning afgjort med 19 Stemmer mod 15, at Benævnelsen „international“ ikke skulde bruges, efter at det dog først med Enstemmighed var vedtaget, at Udlændinge have Ud =

gang til Præmieæfkning ved Dyrskuet lig med de danske Udstillere.

Derefter foretoges Valg af Dommere og Suppleanter for Skuet af inden- og udenlandske Dyr samt for Redstaber og Produkter ved det forestaaende Kjøbenhavns møde. Saafremt nogle af de Valgte afflaa Valget, skal vedkommende Komite supplere sig selv i Forbindelse med Bestyrelsen for Mødet.

1. Tillægsdyr.

1. Hornkvæg.

A. Malkeskvæg

(enkelt, og selvtillagte Samlinger af 5 Køer eller Kvier og en Tyr ej under 2 Aar).

a. Tydsk.

Dommere	}	Forpagter Lund, Palsgaard ved Hersens	51	Stem.
		Forp. Meyer, Børglumkloster ved Hjørring	51	—
		Prop. Hansen, Thorsølund ved Aarhus	44	—
Supl.	}	Gaardeier P. Buch, Nørregaardslund ved Kolding	51	—
		Prop. Faurshou, Brendstrup ved Aarhus	43	—

b. Angler

Dommere	}	Inspektør Buus, Rosvang ved Thisted	51	—
		Jægermester Buchwald, Øbjerggaard ved Kjøng	51	—
		Prop. Friis, Lillerup ved Horsens	44	—
Supl.	}	Prop. Høyer, Holløse Mølle ved Næstved	51	—
		Forp. Hansen, Korseløse ved Rytjølbing p. F.	51	—

c. Andet indenlandsk.

Dommere	}	Kmrd. Andersen, Gunderslevholm ved Næstved	51	—
		Forp. Mackeprang, Nallebølle ved Faaborg	51	—
		Prop. Røck, Thomasmindel ved Aarhus	35	—
Supl.	}	Forp. P. Neergaard, Fuglebjerregaard ved Næstved	51	—
		Forvalter Westergaard, Pedersdal paa Amager	51	—

d. Udenlandst.

α. høit Lands (Nirshire ic.)

β. Marst (holl. ic.)

Dommere	{	Profesfor Rathorst, Alnarp i Skaane	51	Stem.
		Statsraad Tesdorpf, Durupgaard pr. Nykjøbing .	51	—
		Propr. P. Breinholt, Bodumbisgaard ved Thisted	51	—
Suppl.	{	Grev Holstein, Langebeksgaard ved Bordingborg.	51	—
		Propr. Søtoft, Glibing Mølle ved Horsens . . .	51	—

B. Kjødkvæg.

a. Jydsk.

Dommere	{	Kmrd. Neergaard, Dovergaard ved Thisted . . .	51	—
		Propr. C. Breinholt, Damsgaard ved Nykjøbing p. Mors.	50	—
		Propr. Hansen, Kjærbygaard ved Aarhus	47	—
Suppl.	{	Propr. Poulsen, Kvelstrup ved Æbeltoft	51	—
		Gaardejer Lars Sørensen, Bandet ved Thisted. .	51	—

b. Andre rene Racer } inden- og
 c. blandet Kvæg } udenlandst

Dommere	{	Ritmester P. v. Møller, Stottarp i Sverig (Halland)	36	—
		Kmrd. Loft, Lovisebal ved Aalborg	51	—
		Dyrlæge Fenger, Aaskov ved Kolbing	46	—
Suppl.	{	Propr. Breinholt, Vestergaard ved Lemvig . . .	51	—
		Gaardejer H. C. la Cour, Havmøllen ved Æbeltoft	26	—

II. Heste.

A. Heste til sværere Trækbrug.

Dommere	{	Godsejer A. Mourier Petersen, Solbetsgaard ved Randers	51	—
		Propr. Hagen Jørgensen, Tangsgaard ved Lemvig	45	—
		Overrigskommissær Branth, Klarupgaard ved Aalborg	20	—
Suppl.	{	Møller Erhardt Møller, Norningsmølle ved Aarhus.	48	—
		Propr. Hollesen, Hornbæk ved Randers	48	—

B. Heste af Landracen til Ride- og lettere Trækbrug.

Dommere	{	Gaardejer Jens Lønborg, Brøndum ved Skive.	50	Stem.
		Forpagter Bache, Fiurendal ved Fuglebjerg.	36	—
		Oberst Bruun, Formand i Remontekommissionen.	28	—
<hr/>				
Supl.	{	Prop. Vosbein, Birumgaard ved Lyngby	51	—
Supl.	{	Møller Feldhusen, Stausmølle ved Svenborg	51	—

C. Forædlede Heste til Ride og Trækbrug.

Dommere	{	Grev Scheel, Gl. Estrup ved Randers.	51	Stem.
		Lehnsgreve Reventlov, til Christiansø.	28	—
		Komd. Schmidt, Rønnede	24	—
<hr/>				
Supl.	{	Gaardejer P. C. Clausen, Bejerslevgaard paa Mors	46	—
Supl.	{	Lieutn. F. Jørgensen, Aarhus	35	—

III. Faar.

A. Uldfaar.

Dommere	{	Hoffjægerm. Bøch, Balbygaard ved Slagelse.	51	Stem.
		Forstander Fangel, Næsgaard ved Stubbekjøbing.	51	—
		Forvalter Kryger, Frijsendal ved Aarhus.	51	—
<hr/>				
Supl.	{	Forpagter J. Hofmann-Bang, Hofmannsgave	51	—
Supl.	{	Forpagter Brohm, Bavelse.	42	—

B. Rjødfaar.

- a. Kortuldede af rene Racer.
- b. Languldede af rene Racer.
- c. Andre Faar.

Dommere	{	Forpagter Andersen, Bellinge ved Nykjøbing p, F.	51	—
		Forp. Bøch, Balsølle ved Ringsted	48	—
		Gaardejer, Landsstingsmand Larsen, Søborggaard ved Kjøbenhavn	46	—
<hr/>				
Supl.	{	Prop. Lieutn. Fabricius, Bramminge ved Ribe	51	—
Supl.	{	Forvalter Jørgensen, Ravnholt ved Nyborg	51	—

IV. Svin.

- A. Forædlede af større Race.
 B. do. af mindre Race.
 C. Svin af Landrace.

Dommere	{	Prop. Eckardt, Drumgaard ved Horsens	51	Stem.
		Fægern. Saxtorph, Vosnæsgaard ved Aarhus	51	—
		Forpagter Langkilde, Kjørup ved Odense	51	—
Supl.	{	Proprietær Lorenzen, Christinedal ved Aarhus	51	—
		Møller Steenholt, Nymølle ved Aarhus	51	—

2. Fede Dyr til Slagtning.

I. Hornkvæg.

A. Sydsk Race.

- a. Stude fra 3—6 Aar.
 b. Tyre, Bøller,
 c. Køer og Kvier over 3 Aar.
 d. Stude og Kvier indtil 3 Aar.

Dommere	{	Kmrd. Eriksen, Frydenlund ved Aarhus	51	Stem.
		Slagtermester G. Ebstrup, Kjøbenhavn	51	—
		Kommissionær Hütten, Kjøbenhavn	48	—
Supl.	{	Kommissionær N. C. Petersen, Kjøbenhavn	51	—
		Prop. P. Ingversen, Elisabethsminde ved Kolding.		

B. Andre Racer.

- a. Stude fra 3—6 Aar.
 b. Tyre og Bøller.
 c. Køer og Kvier over 3 Aar.
 d. Stude og Kvier indtil 3 Aar.

Dommere	{	Prop. Ingversen, Hejre ved Skive	51	—
		Slagtermester G. Ebstrup, Kjøbenhavn	51	—
		Kommissionær Trebbien, Kjøbenhavn	51	—
Supl.	{	Prop. Møller, Ejstrup paa Mors	51	—
		Møller Trolbal, Graamølle ved Aarhus	51	—

II. Kalve, Faar og Evin.

Dommere	{	Prop. Poulsen, Dalsgaard ved Randers	51	Stem.
		Prop. Hestbæk, Refsgaard ved Thisted	51	—
		Slagterm. A. Nathansen, Randers	51	—

Supl.	{	Slagterm. A. Danielsen, Rykjøbing p. F.	51	—
		Gaardejer Søren Jespersen, Dreby ved Skjelskør	51	—

For Redstaber:

Dommere	{	Statsraad Hummel, Kjøbenhavn	51	—
		Mekanikus Winstrup, Kjøbenhavn	51	—
		Forpagter Heide, Bygholm ved Horsens	51	—
		Prop. Ingerslev, Marselisborg ved Aarhus	51	—
		Lieut. J. E. la Cour, Lyngby ved Kjøbenhavn	43	—

For Smør:

Dommere	{	Cand. Segelcke, Kjøbenhavn	51	—
		Grosferer H. Broge, Aarhus	51	—
		Grosferer J. Halberstadt Kjøbenhavn	51	—

Supl.	{	Prop. Valentiner, Gjeddesdal	51	—
		Grosferer Rützou, Kjøbenhavn	31	—

For Ost:

Dommere	{	Prop. Carøe, Skjervad ved Grenaa	51	—
		Grosferer E. H. Christensen, Kjøbenhavn	51	—
		Forpagter Lawætz, Refsnæsgaard ved Kallundborg	38	—

Supl.	{	Urtekræmmer Sundorph, Kjøbenhavn	20	—
		Urtekræmmer L. Aagaard, Kjøbenhavn	16	—

Efterat Forretningsordenen var udtømt med de her meddelte Punkter forelagde Landhusholdningsforeningen det i et af Selskabets Vintermøder drøftede Spørgsmaal: „Ad hvilke Veje

kan Landbosforeningernes Virksomhed udvikles syldigere og mere tidssvarende", til fornøjet Diskussion, da de fleste af Landets Foreninger havde Repræsentanter tilstede.

Det er navnlig Dyrskuerne, der overalt indtager Hovedpladsen i Landbosforeningernes Virksomhed, og om der end ved flere af disse i de sidste Aar ere skete umiskjendelige Fremfærd, saa er der dog endnu meget tilbage at gjøre. Den stadige Samarbejden i saa Henseende, der finder Sted imellem 4 Landbosforeninger omkring Aarhus, idet hvert af disse Stuer overværes af Delegerede fra de andre Foreninger, ligesom ogsaa navnlig den Udseende af Delegerede fra fjernere liggende Landbosforeninger, der paa Horsens Landbrugsforenings Opfordring fandt Sted ifjor Sommer, og hvorom forrige Hefte af Tidsskriftet indeholdt en Beretning fra D'Her. Vech, Balslillegaard, og Keergaard, Fuglebjerggaard, synes at være heldige Midler til at fremkalde større Ensamthet, og allerede har den foranlediget en Omarbejden af Reglerne for Sorø Amts Landbosforenings Dyrskuer. Det er ogsaa fra Horsens Landbrugsforening, som modtog Tak for den Digtighed og Iver, hvormed den gaaer i Spidsen ved Foranstaltninger til Agerbrugets Fremme, at Tanken er udgaaet om, at Dyrskuerne, vejelvis i de enkelte Egne, arrangeres efter en større Maalestok omfattende 2 eller flere Amter og da overværes af Delegerede fra alle Landets øvrige Landbosforeninger; foruden den Samarbejden der herved kom tilveje mellem alle Landbosforeninger, vilde en saadan Ordning ogsaa paa en heldig Maade supplere Dyrskuerne ved de store Landmandsmøder, der altid have et temmelig lokalt Præg, og som, da der hengaaer saa lang en Aarrække mellem at de vende tilbage til samme Egn, ikke give tilstrækkelig ofte Lejlighed til en Konkurrence for de dygtigere Opdrættere, der staa for isolerede uden passende Medbejlere paa de smaa Landbosforeningsstuer.

Der bliver ved vore Dyrskuer i Reglen ikke gjort nok for de Besøgende; anden Vejledning til Bedømmelse af Dyrene end den, enhver tilfældigvis kan forskaffe sig, bliver i Reglen ikke de Besøgende til Del. Der kan ved Dyrskuerne virkes meget i den landøkonomiske Folkeopdragelses Tjeneste; thi vel kan der ikke ved disse vises meget Nyt, men hvis de ret bleve gennemgaaede og benyttede som et belærende og ej blot konkurrerende Apparat, da vilde Nyttens af dem være meget større. De Besøgende bør saaledes ligefrem have Ret til baade at see de belønnede og ikke belønnede Dyr, og en Borttagen af disse sidste inden Skuets Slutning bør bestemmes forbydes. Hvis f. Ex. Dommerkomiteens Formand inden Uddelingen af Præmierne offentlig gjorde Rede

for de Grundsætninger, hvorefter Bedømmelsen havde fundet Sted og om muligt ved hvert af de præmierede Dyr tillige angav dettes særlige Fortrin, da vilde meget være vundet.

Af andre Ulemper ved vore Dyrskuer fremhævedes, navnlig for Hestenes Bedkommende, at Dommerne vare ukjendte med deres Afkom og Frugtbarhed og blot holdt sig til Exteriøren; det vilde derfor være meget ønskeligt, om Dommerne inden Dyrskuet kunde blive bekendt med Dyrenes Præstationer i saa Henseende.

En anden Side af Landbosforeningernes Virksomhed, der ofte ikke stjøntes den tilbørlige Opmærksomhed, er paa en fornuftig og heldig Maade at fremkalde Foredrag og Diskussioner. Man bør altid sørge for at faae en passende Indleder af ethvert Spørgsmaal, thi stjer det ikke, bliver Diskussionen vild og leder ikke til noget samlet eller brugeligt Resultat. Desuden bør man ej heller begrænde sig formeget ved Omraadet for de Spørgsmaal, man bringer frem i Landbosforeningerne; de blive trættende ved at begrænses til de rent landøkonomiske, og man vil, hvad der desuden vil være mere tidsvarende med hele vort friere Samfundsliv, godt kunne fremdrage saa overordentlig vigtige økonomiske Spørgsmaal som de om Arbejdernes Stilling og Belvære, om Fattigvæsenet, Tvangsarbejdsanstalter o. lg. uden mere end ønskeligt at komme ind paa det rent politiske Omraade.

Men lykkes det saaledes at fremkalde større Liv i Foreningerne, da vil det være meget ønskeligt at faae Forhandlingerne ligesaavel som Resultaterne af Dyrskuerne og Generalforsamlingerne offentliggjorte, og blandt de til forskjellig Tid i saa Henseende foreslaaede Midler synes det sidste af Redaktionen for „Ugeskrift for Landmænd“ at være særlig anbefaleligt og let for Foreningerne at gaa ind paa; det bestaaer i, at Redaktionen vil levere de enkelte Landbosforeninger særskilte Aftryk af de i Ugeskriftet optagne Meddelelser fra de landøkonomiske Selskaber til Fordeling blandt Medlemmerne for en Pris af 1 β pr. Ark. Udgiften for de enkelte Foreninger bliver saaledes meget ringe, og det maa formodes, at naar Medlemmerne saaledes faae et trykt Referat af Forhandlingerne hjem i deres Huse, vil derved ofte fremkaldes en Drøftelse med Naboer, og disse derved faae Lust til at indtræde i Foreningen.

At den i de senere Aar hyppig foretagne Deling af de tidligere i Reglen et helt Amt omfattende Landbosforeninger i og for sig skulde være uheldig, saaledes som der paastodes fra en enkelt Side, blev fra andre bestemt benægtet, idet den lettere Afgang til at deltage i Foreningerne nødvendigvis maatte styrke

denne; kun maatte disse mindre Foreninger da ikke isolere sig mere, end at de beredvillig og let lode sig samle til Løsning af større Opgaver, som hver enkelt af dem ikke kunde magte.

Den sidste Mødedag foretog Forsamlingen under Prof. Jørgensens Vejledning en særdeles interessant Vandring gennem Landbohøjskolens Forsøgsmark. Mødet sluttedes med en Fælles-spisning paa Skydebanen, og begge Mødedagene vare de Delegerede innbudte til Frokost hos Prof. Jørgensen.
